

การประเมินหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2553 คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

The Evaluation of Bachelor of Public Health Program Year 2010
of Faculty of Public Health,
Nakhon Ratchasima Rajabhat University

จิรัญญา บุรีมาศ^{1,*} และชนาธิป สันทิววงศ์¹
Jiranya Bureemas^{1,} and Chanathib Suntiwigong¹*

ABSTRACT

The purpose of this descriptive research was to evaluate the Bachelor of Public Health Program in the academic year 2010 of Faculty of Public Health, Nakhon Ratchasima Rajabhat University. Data were collected from February to August 2015. The instruments for data collection was five-rating scale questionnaire by using CIPP model. The Samples consisted of 274 participants who were graduates, instructors and graduate employers. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation and content analysis.

The results indicated that the curriculum appropriate at the high level ($\bar{X} = 3.86$). Among the four factors, it was found that the context of the curriculum was scored at the highest level ($\bar{X} = 3.95$), followed by process ($\bar{X} = 3.92$), input ($\bar{X} = 3.80$) and product ($\bar{X} = 3.75$) respectively. The findings of this study could be applied for improving the program. For instance, content of the subject and supporting factors should be improved.

Keywords: Curriculum Evaluation, CIPP model, Public Health, Nakhon Ratchasima Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนามีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2553 ของคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา การศึกษานี้เก็บข้อมูลระหว่างเดือนกุมภาพันธ์-สิงหาคม 2558 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบซิปป์ (CIPP Model) กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 274 คน ประกอบด้วย ผู้สำเร็จการศึกษาอาจารย์ผู้สอน และผู้ใช้บัณฑิต วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

^{1,*} คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา นครราชสีมา 30000

Faculty of Public Health, Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Nakhon Ratchasima 30000, Thailand

* Corresponding author, e-mail: tarn_ji@hotmail.com

ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินหลักสูตรโดยภาพรวม พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด 4 ด้าน โดยด้านบริบทของหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.95$) รองลงมาคือด้านกระบวนการ ($\bar{X} = 3.92$) ด้านปัจจัยนำเข้า ($\bar{X} = 3.80$) และด้านผลผลิตของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.75$) ตามลำดับผลการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการจัดการศึกษา เช่น การปรับปรุงเนื้อหาสาระของรายวิชาในหลักสูตร และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

คำสำคัญ: การประเมินหลักสูตร ชีปป์ โมเดล สาธารณสุข มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

บทนำ

หลักสูตรมีความสำคัญและจำเป็นสำหรับการจัดการศึกษาในระดับต่างๆ เพราะหลักสูตรเป็นเครื่องมือที่ทำให้ความมุ่งหมายของการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ เป็นเครื่องมือในการควบคุมมาตรฐานการศึกษา เป็นแนวทางสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน แหล่งการเรียนรู้ การวัดและการประเมินผลและเป็นเครื่องป่งชี้ทิศทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับแนวโน้มการพัฒนาสังคมของประเทศ (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2554) โดยที่กระบวนการหนึ่งในการได้มาซึ่งหลักสูตรที่มีคุณภาพนั้นคือการประเมินหลักสูตร เนื่องจากการประเมินเป็นกระบวนการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรเพื่อนำมาพิจารณาตัดสินใจปรับปรุงและแก้ไขหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ และตามหลักของการประกันคุณภาพการศึกษาแล้ว หลักสูตรจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการด้านวิชาการและวิชาชีพทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม เพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งนี้ทุกหลักสูตรที่สถาบันการศึกษาเปิดให้บริการต้องผ่านการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และมีการปรับปรุงทุก 5 ปี (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2557)

หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต เปิดทำการเรียนการสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 ด้วยความตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงของปัญหาสุขภาพอนามัยของประชาชนในปัจจุบัน โดยหลักสูตรมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบัณฑิตในสาขาสาธารณสุขศาสตร์ ที่เมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้วจะปฏิบัติหน้าที่เป็นบุคลากรด้านสาธารณสุข และให้บริการด้านสุขภาพแก่บุคคล ครอบครัว และชุมชน และในหลักสูตรได้มีการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อช่วยส่งเสริมการสร้าง

บัณฑิตที่มีคุณภาพทางด้านวิชาการนอกจากกิจกรรมเสริมในรายวิชาที่มีการเรียนการสอน ยังได้มีการจัดกิจกรรมเสริมอื่นๆ ที่เน้นให้คณาจารย์และนักศึกษาทุกชั้นปีได้เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งทางด้านวิชาการ และเป็นไปตามลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ (มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 2553)

การประเมินหลักสูตรเป็นภารกิจหนึ่งในกระบวนการพัฒนาหลักสูตร เป็นการตรวจสอบคุณค่าหรือผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร ซึ่งควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยเมื่อครบหนึ่งปีหลังจากครบกำหนดเวลาการศึกษาตามหลักสูตร การประเมินหลักสูตรมีประโยชน์ที่สำคัญ เช่น ทำให้ทราบจุดที่ต้องพัฒนาปรับปรุง หาประสิทธิภาพของหลักสูตร โดยพิจารณาว่าบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่เหมาะสมกับผู้เรียนหรือไม่ กระบวนการเรียนการสอนเนื้อหาวิชา วัสดุอุปกรณ์การเรียนมีประสิทธิภาพหรือไม่ (ศศิธร ชิดนายิ และมณฑา อุดมเลิศ, 2555) ผลที่ได้รับจากการประเมินจะทำให้เกิดแนวทางในการแก้ไขปัญหาหรือการปรับหลักสูตร จากการที่คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เปิดใช้หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2553 จนถึงปัจจุบันปีการศึกษา 2558 มีบัณฑิตสำเร็จการศึกษาแล้ว จำนวน 3 รุ่น ซึ่งได้มีการติดตามประสิทธิผลของผู้สำเร็จการศึกษามาเป็นระยะ ดังนั้นเพื่อเป็นการพิจารณาทบทวนเกี่ยวกับคุณภาพของหลักสูตร จึงเป็นโอกาสที่ดีในการประเมินหลักสูตร เนื่องจากยังไม่เคยมีการประเมินหลักสูตรดังกล่าวอย่างเป็นทางการมาก่อน ซึ่งรูปแบบการประเมินจะใช้ CIPP Model เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ได้แก่ การประเมินบริบท (Context) ปัจจัยนำเข้า (Input)

กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Product) ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้มีคุณภาพและเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2553 ในด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตของหลักสูตร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเพื่อประเมินหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2553 ของคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการประเมินของ Daniel L. Stufflebeam ที่เรียกว่า CIPP Model (มาเรียม นิลพันธุ์, 2554) เพื่อเป็นแนวทางในการประเมินหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย การประเมิน 4 ด้านคือ

1. ด้านบริบท ได้แก่ การประเมินความคิดเห็นต่อปรัชญา และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตร และเนื้อหาวิชาในหลักสูตร
2. ด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ การประเมินความคิดเห็นด้านอาจารย์ นักศึกษา และสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน
3. ด้านกระบวนการ ได้แก่ การประเมินความคิดเห็นด้านวิธีการสอน เอกสารประกอบการสอน สื่อประกอบการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผล
4. ด้านผลผลิต ได้แก่ การประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive study) ประชากรที่ทำการศึกษา ได้แก่ ผู้สำเร็จการศึกษาของหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2553

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา รุ่นที่ 2 และรุ่นที่ 3 อาจารย์ผู้สอนสังกัดคณะสาธารณสุขศาสตร์และผู้ใช้บัณฑิตจำนวน 935 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการใช้ตารางกำหนดขนาดตัวอย่างของเครซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างถึงในสมชาย วรภิเษมสกุล, 2554 : 174-175) จำนวน 274 คน การสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเรื่องการประเมินหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2553 และแบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ข้อคำถามประกอบด้วย การประเมินเกี่ยวกับการบริหารจัดการหลักสูตรในเรื่องต่างๆ ทั้ง 4 ด้าน การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลความคิดเห็นต่อหลักสูตร วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลจากคำถามปลายเปิดและข้อมูลจากเอกสาร ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อหลักสูตรในภาพรวมพบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และหากพิจารณาภาพรวมในรายด้าน พบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านบริบทของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.95$) รองลงมาคือ ด้านกระบวนการ ($\bar{X} = 3.92$) และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือด้านผลผลิต ($\bar{X} = 3.75$) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของหลักสูตรโดยภาพรวม

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านบริบท	3.95	0.78	มาก
ด้านปัจจัยนำเข้า	3.80	0.81	มาก
ด้านกระบวนการ	3.92	0.76	มาก
ด้านผลผลิต	3.75	0.64	มาก
รวม	3.86	0.75	มาก

ด้านบริบท ได้แก่ ปรัชญาของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร และเนื้อหาวิชาในหลักสูตร พบว่า บริบทของหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$) ดังตารางที่ 2 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในด้านโครงสร้างหลักสูตร คือ ความเหมาะสมของรายวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.82) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดอยู่ในด้านปรัชญาของหลักสูตร คือ ความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ($\bar{X} = 3.66$, S.D. = 0.87)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อด้านบริบทของหลักสูตร

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ปรัชญาของหลักสูตร	3.76	0.78	มาก
วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	3.79	0.81	มาก
โครงสร้างหลักสูตร	4.16	0.78	มาก
เนื้อหาวิชาในหลักสูตร	4.08	0.75	มาก
รวม	3.95	0.78	มาก

ด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ด้านอาจารย์ ด้านนักศึกษา และด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน พบว่า ปัจจัยนำเข้าของหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) ดังตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในด้านนักศึกษา คือ การเข้าชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.09$, S.D. = 0.74) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน คือ ห้องปฏิบัติการมีจำนวนเพียงพอ ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 0.91)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อด้านปัจจัยนำเข้า

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านอาจารย์	3.88	0.83	มาก
ด้านนักศึกษา	3.85	0.76	มาก
ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน	3.68	0.85	มาก
รวม	3.80	0.81	มาก

ด้านกระบวนการได้แก่ วิธีการสอน เอกสารประกอบการสอน สื่อประกอบการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผล พบว่า ด้านกระบวนการโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) ดังตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดอยู่ในด้านวิธีการสอน คือ อาจารย์ชี้แจงจุดมุ่งหมายรายวิชา หัวข้อการเรียนรู้ เกณฑ์การวัดและประเมินผลให้นักศึกษาทราบก่อนเริ่มการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.72) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในด้านเอกสารประกอบการสอน คือ หนังสือ ตำรา หรือเอกสารประกอบการสอนที่อาจารย์ใช้มีความทันสมัย ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.73)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อด้านกระบวนการ

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
วิธีการสอน	3.92	0.75	มาก
เอกสารประกอบการสอน	3.94	0.77	มาก
สื่อประกอบการเรียนการสอน	3.89	0.77	มาก
การวัดและการประเมินผล	3.93	0.77	มาก
รวม	3.92	0.77	มาก

ด้านผลผลิตได้แก่ คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ พบว่า ด้านผลผลิตโดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) ดังตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สามารถปฏิบัติงานร่วมกับทีมสุขภาพและบุคลากรหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ในการให้บริการสาธารณสุข ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.66) ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ มีความสามารถในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้หรือพัฒนางานสาธารณสุข ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.69)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อด้านผลผลิต

รายการประเมิน	บัณฑิต		อาจารย์ผู้ใช้		บัณฑิต		รวม	ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์	3.97	0.69	3.54	0.55	3.75	0.68	3.75	มาก

ข้อเสนอแนะจากการติดตามประเมินผลหลักสูตร พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีข้อคิดเห็นว่า ควรเพิ่มเนื้อหาสาระของรายวิชาในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับทักษะปฏิบัติพื้นฐานในการดูแลผู้ป่วย การเพิ่มจำนวนชั่วโมงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การปรับปรุงรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป รวมถึงการพัฒนาสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้โดยเฉพาะเรื่องห้องปฏิบัติการ สำหรับอาจารย์มีข้อคิดเห็นว่า ควรลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาสาระในบางรายวิชา ควรปรับเพิ่มและลดจำนวนหน่วยกิตของรายวิชาให้มีความเหมาะสม การปรับปรุงคำอธิบายรายวิชาให้มีความทันสมัยและเหมาะสมกับหลักสูตร การระบุรายวิชาที่ควรเรียนมาก่อนปรับแผนการเรียนรู้ให้มีความต่อเนื่องของรายวิชา และสามารถบูรณาการเนื้อหาของรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษา การทบทวนจำนวนหน่วยกิตของหลักสูตรให้เหมาะสม ส่วนผู้ใช้บัณฑิตมีข้อคิดเห็นว่า ควรพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์เบื้องต้น รวมถึงพัฒนาทักษะการคิด วิเคราะห์ การสื่อสารและความสามารถในการแก้ไขปัญหา

อภิปรายผล

ผลการประเมินหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2553 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยแล้วพบว่ายังควรต้องพัฒนาให้ถึงระดับมากที่สุด โดยเฉพาะด้านปัจจัยนำเข้าและผลผลิตของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ฌรณัญญา มีชัย และพิชัย เสงี่ยมจิตต์ (2554) ได้ประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (สาธารณสุขศาสตร) พ.ศ. 2548 ของวิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผ่านเกณฑ์การประเมิน แต่ด้านปัจจัยเบื้องต้นกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

จากผลการศึกษาที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง มีจำนวน 1 รายการคือ จำนวนห้องปฏิบัติการ ซึ่งจากผลประเมินดังกล่าวอาจมีสาเหตุเนื่องมาจาก ในระหว่างการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร ปี พ.ศ. 2553-2556 เป็นช่วงเวลาที่เริ่มใช้หลักสูตรเป็นครั้งแรกและมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารงานจากเดิมเป็นโปรแกรมวิชาที่สังกัดในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มาเป็นคณะสาธารณสุขศาสตร์ ทำให้สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้รวมถึงห้องปฏิบัติการต่างๆ ของคณะฯ มีจำนวนไม่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา โดยเฉพาะห้องปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับรายวิชาในหมวดวิชาชีพ

ด้านผลผลิตของหลักสูตร จากผลการประเมินพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาประเมินตนเองอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการประเมินของอาจารย์ และผู้ใช้บัณฑิต ซึ่งมีความคิดเห็นว่าบัณฑิตมีคุณธรรมจริยธรรม ใฝ่หาความรู้ และมีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมออยู่ในระดับมาก ส่วนคุณลักษณะบัณฑิตที่ควรพัฒนา คือ ความสามารถในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาองค์ความรู้ และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสามารถประยุกต์ความรู้ทางสาธารณสุขและศาสตร์ที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ฉันทนา ปลั่งเจริญ, ปราโมทย์ จันทรเรือง และณัฐวรรณ คำแสน (2555) ได้ประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ฉบับปรับปรุง) พุทธศักราช 2545 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี

สุพรรณบุรีพบว่า ความสามารถของบัณฑิตในการบูรณาการความรู้ การประยุกต์ใช้ทฤษฎีและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง และการนำผลวิจัยมาใช้ในการปฏิบัติงาน ผู้ใช้บัณฑิตมีความเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลาง ทั้งนี้การจะพัฒนาคุณลักษณะดังกล่าวหลักสูตรจำเป็นต้องมีการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสม ดังนั้นในการปรับปรุงหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา หากหลักสูตรฯ มีกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมทักษะทั้ง 5 ด้าน โดยเฉพาะทักษะด้านความรู้และทักษะทางปัญญา ก็จะสามารถช่วยพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ดังกล่าวได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1.1 ควรมีการปรับปรุงและพัฒนาด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร โดยเฉพาะด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสม มีคุณภาพ และจำนวนเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน และสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานในการจัดการศึกษาและความต้องการของนักศึกษา หลักสูตรควรพัฒนากระบวนการเรียนการสอน โดยเฉพาะด้านสื่อประกอบการเรียนการสอน ควรมีความหลากหลายและกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสนใจในบทเรียน

1.2 ปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตรในบางรายวิชาให้มีความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิต และปรับเนื้อหาสาระของรายวิชาให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการทางด้านสาธารณสุข

1.3 หลักสูตรควรพัฒนาความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะหน่วยงานที่เป็นผู้ใช้บัณฑิตในการบริการวิชาการให้กับผู้สำเร็จการศึกษาเพื่อสนับสนุนให้มีการพัฒนาความรู้ และทักษะที่จำเป็นต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและความต้องการของหน่วยงาน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 รูปแบบการประเมินหลักสูตร ควรออกแบบให้ครอบคลุมการประเมินผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

2.2 ควรมีการศึกษาในเชิงความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับภาวะการมีงานทำตรงตามสายงานหรือคุณภาพการปฏิบัติงานของบัณฑิต

เอกสารอ้างอิง

ฉันทนา ปลั่งเจริญ, ปราโมทย์ จันทร์เรือง และณัฐวรรณ

คำแสน. (2555). “การประเมินหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ฉบับปรับปรุง) พุทธศักราช 2545 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุพรรณบุรี”.

วารสารราชพฤกษ์. 9(2) : 150-155.

ณัฐญา มีชัย และพิชัย เสี่ยงมจิตต์. (2554). “การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2548 ของวิทยาลัยแพทยศาสตร์และการสาธารณสุข มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.” วารสารบัณฑิตวิทยาลัย

พิชญทรรศน์. 6(2) : 40-49.

มาเรียม นิลพันธุ์. (2554). “การประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.”

Veridian E-journal Science and Technology
Silpakorn University. 4(2) : 248-262.

วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). การพัฒนาหลักสูตรระดับ
อุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : อาร์แอนด์ปรีนท์.

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. คณะวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยี. (2553). คู่มือนักศึกษาสาขาวิชา

สาธารณสุขศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยี. นครราชสีมา : คณะวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

สมชาย วรภิเษมสกุล. (2554). ระเบียบวิธีการวิจัยทาง

พฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุตรธานี :

อักษรศิลป์การพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2557). คู่มือ

การประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา

ฉบับปีการศึกษา 2557. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา :

<http://www.mua.go.th/users/bhes/DATA%20>

BHES2558/upload%20file%20IQA/iqa%20

mmanua2557.pdf [4 กุมภาพันธ์ 2558].

ศศิธร ชิดนายิ และมณฑา อุดมเลิศ. (2555). “การประเมิน

หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2545

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุพรรณบุรี”.

วารสารการพยาบาลและการศึกษา. 5(1) : 78-89.